

Jurisdikční normy v nařízení Brusel I bis

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje oboru mezinárodního právo soukromého, konkrétně jeho části mezinárodní právo procesní. Předmětem jsou pravidla zvláštní příslušnosti zakotvená v nařízení Brusel I bis. Jedná se o jurisdikční normy, které stanovují příslušné jiné soudy nad rámec soudů určených dle státu bydliště žalovaného. Diplomová práce se věnuje pouze dvou zvláštním jurisdikčním normám, a to jurisdikční normě stanovující příslušnost soudu řešícího spor plynoucí ze smlouvy a jurisdikční normě stanovující příslušnost soudu řešícího spory z deliktu. Práce je rozdělena na abstraktní část, jejíž hlavním cílem je osvětlit čtenáři základní pojmy, popsat teoretické rozdělení jurisdikčních norem a vymezit působnost nařízení Brusel I bis, a to především věcnou působnost ve vztahu k rozhodčím řízením. V dalších částech práce popisuje podrobně jurisdikční normy zakotvené v čl.7 odst. 1 a odst. 2 nařízení Brusel I bis a předchůdce těchto právních ustanovení zakotvených v Bruselské úmluvě a nařízení Brusel Ia hledá hranice mezi těmito jurisdikčními normami a jejich společné znaky. Ve vztahu k jurisdikční normě stanovující příslušnost soudu řešícího spory ze smlouvy se práce věnuje podrobně původní jurisdikční normě zakotvené v čl.7 odst. 1 písm.a), jenž se aplikuje v případě sporu ze všech smluv mimo smluv o koupi zboží a smluv o poskytování služeb. V této části práce je řešena otázka, podle jakého práva je nutné určit závazek a jeho místo plnění, jenž je rozhodné pro stanovení příslušnosti soudu; práce se zabývá také otázkou, zda závazek, jenž není předmětem řízení může být rozhodující pro stanovení příslušnosti soudu, popřípadě za jakých podmínek. V případě jurisdikční normy zakotvené v čl.7 odst. 1 písm.b), jenž pro smlouvu o koupi zboží a smlouvu o poskytování služeb stanovuje příslušnost na základě místa dodání zboží a místa poskytování služeb, se práce zabývá důvodem zakotvení těchto upřesnění ve vztahu k písm.a). Dále práce ve vztahu k odst.b) řeší mimo jiné definice pojmů „prodej zboží“ a „poskytování služeb“; situace kdy zboží nebo služba v rámci jedné smlouvy jsou dodány, respektive poskytnuty, na více místech, a to ať už v rámci jediného státu nebo ve více různých státech; situace, kdy se dohodnuté místo plnění liší od reálného místa plnění nebo v případě, kdy plnění nebylo vůbec poskytnuto. Ve vztahu k jurisdikční normě v čl.7 odst. 2 nařízení Brusel I bis je rozebírán především pojem „škodná událost“, jenž v případě distančních deliktů obsahuje minimálně dvě místa, jež jsou rozhodná pro stanovení příslušnosti soudu.⁹¹

Zásadní otázky řešeny ve vztahu k oběma jurisdikčním normám jsou použitelnost těchto norem v případě, změny některé ze stran smlouvy, dlužníka nebo věřitele v případě závazků plynoucích z deliktu a určení příslušného soudu v případě negativních deklaratorních žalob.

Práce čerpá ponejvíce z rozsudků Soudního dvora a stanovisek generálních advokátů.

Klíčová slova: Judikatura Soudního dvora, nařízení Brusel I bis, zvláštní příslušnost